

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

RZECZPOSPOLITA POLSKA
SZEFE CENTRALNEGO
BIURA ANTYKORUPCYJNEGO

Warszawa, 30 kwietnia 2018 r.

XXXXXXXXXX

AD-2250/18

Egz. nr 1

Marszałek Województwa Pomorskiego

Pan Mieczysław Struk

21 05 2018
47091/05/2018

XXXXX
XXXXX

Na podstawie art. 45 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1993, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o CBA”, w związku z przeprowadzonym przez funkcjonariuszy Wydziału Postępowań Kontrolnych Delegatury Centralnego Biura Antykorupcyjnego w Gdańsku postępowaniem kontrolnym nr PL/4/17 w zakresie *prawidłowości i prawdziwości oświadczeń o stanie majątkowym złożonych w latach 2013 - 2017 przez Mieczysława Struka (PESEL XXXXXXXXXX), pełniącego od 22 lutego 2010 r. funkcję Marszałka Województwa Pomorskiego*, po dokonaniu analizy zastrzeżeń do protokołu kontroli, zgłoszonych pismem z 21 lutego 2018 r. przedstawiam swoje stanowisko w tej sprawie:

nie uwzględniam w całości zastrzeżeń dotyczących:

- 1) ustaleń zawartych w pkt 1 stwierdzonych nieprawidłowości w zakresie zasobów pieniężnych - środków pieniężnych zgromadzonych w walucie polskiej i walucie obcej;
- 2) ustaleń zawartych w pkt 2 stwierdzonych nieprawidłowości w zakresie zasobów pieniężnych - umowy ubezpieczenia na życie;
- 3) ustaleń zawartych w pkt 3 stwierdzonych nieprawidłowości w zakresie nieruchomości;
- 4) ustaleń zawartych w pkt 4 stwierdzonych nieprawidłowości w zakresie członkostwa w fundacji prowadzącej działalność gospodarczą;
- 5) ustaleń zawartych w pkt 5 stwierdzonych nieprawidłowości w zakresie składników mienia ruchomego o wartości powyżej 10 000 zł;
- 6) ustaleń zawartych w pkt 6 stwierdzonych nieprawidłowości w zakresie zobowiązań pieniężnych o wartości powyżej 10 000 zł.

UZASADNIENIE

- 1. Odnośnie do zastrzeżeń dotyczących ustaleń zawartych w pkt. 1 stwierdzonych nieprawidłowości w zakresie zasobów pieniężnych - środków pieniężnych zgromadzonych w walucie polskiej i walucie obcej.**

Zgłoszonego zastrzeżenia nie uwzględniam w całości.

Kontrolujący w trakcie kontroli ustalili w sposób bezsprzeczny, iż na rachunki bankowe Pana małżonki w 2013 r. z tytułu najmu mieszkania należącego do jej brata wpłynęła kwota jedynie 5 000 zł. W 2013 r. Pańska żona dokonała również trzech wpłat gotówkowych na jedno ze swoich kont w Banku Millennium S.A. na łączną kwotę 13 200 zł, jednakże wszystkie wpłaty dokonane były w okresie letnim, a jak sam Pan wyjaśnił w trakcie kontroli *żona prowadzi działalność gospodarczą w postaci wynajmu pokoju. Te środki pochodzą z wpłat za wynajem, na pewno te w okresie letnim.* Ponadto szczegółowa analiza rachunków należących do Pańskiej małżonki wyraźnie wskazuje, że większość wpłat pieniężnych w 2013 r. związana jest z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą w postaci najmu pokojów gościnnych w należącej do Państwa nieruchomości położonej w Juracie.

Kwota 5 000 zł, która wpłynęła w 2013 r. na rachunek bankowy należący do Pańskiej żony tytułem najmu mieszkania należącego do jej brata zgodnie z tym, co wyjaśnił Pan w toku kontroli oraz powtórzył w zastrzeżeniach, należała do xxxxxxxxxxxxxxxx, z tym że Pańska małżonka miała prawo – na podstawie ustnej umowy z bratem - do zarządzania i dysponowania tymi pieniędzmi (co *de facto* czyniła, np. nabyła między innymi za te środki w 2014 r. nieruchomość położoną w Rekowiu Górnym). W związku z powyższym faktycznie władzała środkami pieniężnymi pochodzącymi z najmu mieszkania brata jak właściciel, miała fizyczne władztwo nad nimi. Zgodnie z ustaleniami kontroli w 2013 r. pozostawał Pan wraz ze swoją małżonką we wspólności majątkowej ustawowej. Z tego powodu środki na rachunkach xxxxxxxxxxxx zostały zaliczone do wspólnych środków małżonków.

Odnośnie do Pańskiego stwierdzenia, że *Kontrolujący bez przeprowadzenia dokładnych ustaleń z góry założyli, iż moja żona miała dokonać rozliczenia podatkowego przychodów z najmu mieszkania brata za niego należy zauważyć, że w protokole kontroli Kontrolujący opierali się na dokumentacji przekazanej przez Urząd Skarbowy w Wejherowie, z której jasno wynika, iż Pańska małżonka w kontrolowanym okresie złożyła dwukrotnie deklarację PIT-28 – za okres od maja do grudnia 2014 r. oraz za cały 2015 r. – dotyczącą najmu lokalu mieszkalnego. Na tej podstawie oraz na podstawie Pańskich wyjaśnień Kontrolujący przyjęli, że powyższego rozliczenia dokonywała w imieniu brata, zgodnie z udzielonym jej pełnomocnictwem. Ponadto z załączonych przez Pana do zastrzeżeń zeznań podatkowych xxxxxxxx i xxxxxx małżonków xxxxxx nie wynika, że wykazali w nich przychody z najmu mieszkania znajdującego się w Gdyni przy ul. xxxxxxxxxxxxxxxx. Należy również zauważyć, że są to korekty zeznań podatkowych złożone w Urzędzie Skarbowym w Będzinie w sierpniu 2017 r. a więc po wszczęciu kontroli Pańskich oświadczeń majątkowych przez Centralne Biuro Antykorupcyjne.*

2. Odnośnie do zastrzeżeń dotyczących ustaleń zawartych w pkt 2 stwierdzonych nieprawidłowości w zakresie zasobów pieniężnych - umowy ubezpieczenia na życie.

Zgłoszonego zastrzeżenia nie uwzględniam w całości.

Umowa ubezpieczenia na życie – Ubezpieczenie Uniwersalne Nowa Perspektywa, która została zawarta pomiędzy Pańską małżonką a Towarzystwem Ubezpieczeń na Życie AVIVA S.A. ma charakter ochronno - inwestycyjny. Pozwala ubezpieczyć życie i zdrowie, ale równocześnie długoterminowo gromadzić oszczędności¹, zatem nie jest to typowa umowa ubezpieczenia na życie *sensu stricto*, ale umowa zawierająca również elementy finansowe. Zgodnie z orzecznictwem, tego rodzaju umowy winne być zaliczane – w przeciwieństwie do standardowych polis na życie - do majątku wspólnego małżonków (postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 31 stycznia 2014 r., Wydział II Cywilny Odwoławczy, sygn. akt II Ca 1114/13; postanowienie Sądu Okręgowego w Suwałkach I Wydział Cywilny z dnia 12 kwietnia 2016 r., sygn. akt I Ca 88/16.). Sam fakt, że umowa Pańskiej żony ma charakter inwestycyjny, a jej mechanizm działania oparty jest na wielu czynnikach - nie tylko na elementach ubezpieczeniowych, ale też finansowych – wskazuje na jej naturę majątkową. W związku z powyższym wartość polisy nr xxxxx powinna być wykazana przez Pana w oświadczeniu majątkowym złożonym według stanu na dzień 31 grudnia 2012 r. i 31 grudnia 2013 r.

3. Odnośnie do zastrzeżeń dotyczących ustaleń zawartych w pkt. 3 stwierdzonych nieprawidłowości w zakresie nieruchomości.

Zgłoszonego zastrzeżenia nie uwzględniam w całości.

Nie uwzględniam zastrzeżenia odnoszącego się do niewykazania przez Pana w oświadczeniu majątkowym złożonym wg stanu na dzień 2 grudnia 2014 r. i 31 grudnia 2014 r. działki położonej w Rekowie Górnym, którą 26 sierpnia 2014 r. nabyła Pańska małżonka. Zgodnie z ustaleniami kontroli, w sierpniu 2014 r. pozostawał Pan wraz ze swoją małżonką we wspólności majątkowej ustawowej. Zarówno w toku kontroli, jak również w złożonych zastrzeżeniach nie przedstawił Pan żadnych dowodów, jak i nie uprawdopodobnił twierdzenia, iż nabycie działki nastąpiło w okolicznościach, o jakich mowa w art. 33 pkt 10 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2017 r., poz. 682 t.j.) – zwany dalej k.r.o., tzn. na zasadzie surogacji, w zamian za składniki majątku osobistego xxxxxxxxxxxx. Nie można bowiem uznać za majątek osobisty środków pochodzących z pożyczki od osoby prywatnej w kwocie 50 000 zł, którą zaciągnęła Pańska małżonka w trakcie obowiązywania ustawowego ustroju wspólności majątkowej małżeńskiej. Przepis art. 33 k.r.o. zawiera, co należy do majątku osobistego każdego z małżonków. Środki pochodzące z zaciągniętej pożyczki przez jednego z małżonków nie są wymienione w żadnym z punktów tego przepisu. Zatem obowiązuje w tym przypadku ogólna zasada

¹Potwierdza to również załączone do zastrzeżeń pismo z AVIVA Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A. z dnia 21 lutego 2018 r., wskazujące, że jednym z elementów umowy xxxxxxxxxxxx jest element inwestycyjny umożliwiający gromadzenie kapitału.

określona w art. 31 § 1 k.r.o., że wszystkie przedmioty nabyte w czasie małżeństwa przez jednego z małżonków wchodzi w skład majątku wspólnego. Również pieniądze pochodzące z najmu mieszkania brata nie należały do majątku osobistego Pańskiej małżonki. Pomiędzy nią a jej bratem nie została zawarta umowa darowizny tych środków. Pańska żona – zgodnie z treścią Pańskich wyjaśnień – korzystała z nich na podstawie ustnego porozumienia z bratem, *przyjęli oni bowiem, iż środki te zapewne przypadną mojej żonie w ramach ich ostatecznego rozliczenia sprawy spadkowej (...)*. Nie można jednak przyjąć, iż stanowiły one jej majątek osobisty nabyty przez dziedziczenie, ponieważ postępowanie spadkowe w 2014 r. nie zostało nawet wszczęte.

Fakt, iż Pańska małżonka złożyła w obecności notariusza stosowne oświadczenie o nabyciu nieruchomości do majątku osobistego, mimo obowiązywania w Państwa małżeństwie ustawowej wspólności majątkowej nie przesądza o tym, że nieruchomość stała się jej majątkiem osobistym. Nabycie rzeczy z majątku osobistego małżonka musi wynikać nie tylko z oświadczenia tego małżonka, ale przede wszystkim z całokształtu okoliczności istotnych z punktu widzenia przepisów kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2001 r., II CKN 1194/00, Lex nr 52375). Fakt zawarcia w akcie notarialnym sprzedaży nieruchomości klauzuli, iż środki na zakup nieruchomości pochodzą z majątku osobistego małżonka nie pociąga za sobą skutku w postaci zaliczenia nabytej nieruchomości również do majątku osobistego, jeżeli faktycznie środki pochodziły z majątku wspólnego.

Sąd Okręgowy w Krakowie w wyroku z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie II Ca 99/14 wskazał, że przez nabycie rzeczy i praw do majątku wspólnego powszechnie rozumie się wszelkie zdarzenia prawne, w wyniku których następuje powstanie lub przejście prawa, w tym także nabycie własności nieruchomości na podstawie umowy. Kryterium zaliczenia konkretnego prawa do majątku wspólnego jest nabycie tego prawa choćby przez jednego z małżonków w czasie trwania ustroju wspólności majątkowej małżeńskiej. Wejście do majątku wspólnego następuje z mocy prawa i nie zależy od woli, a nawet świadomości, małżonka nabywającego określony składnik majątkowy. Dla ustalenia, czy ten składnik wszedł do majątku wspólnego nie jest zatem istotne czy jeden czy też oboje małżonkowie przystąpili do umowy kupna – sprzedaży w formie aktu notarialnego, ale to z jakiego źródła pochodziły środki finansowe na nabycie tego składnika majątkowego. Co do pochodzenia środków finansowych na nabycie składnika majątkowego nabytego w czasie trwania wspólności ustawowej, Sąd Okręgowy w Krakowie w powołanym wyżej wyroku z dnia 29 kwietnia 2014 roku wskazał, że w piśmiennictwie i orzecznictwie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 1985 roku, III CRN 119/85, OSP Nr 9/1986, poz. 185 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2013 roku, I CSK 586/12, Lex nr 1311836) zwraca się uwagę, że wprawdzie do Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego nie wprowadzono domniemania prawnego na rzecz przynależności do majątku wspólnego składnika nabytego przez jednego lub oboje małżonków w czasie trwania wspólności, jednak na podstawie doświadczenia życiowego można wysnuć takie domniemanie faktyczne. Można zatem powiedzieć, że już samo nabycie nieruchomości w czasie trwania związku małżeńskiego pozwala na wyprowadzenie domniemania faktycznego, że nieruchomość ta weszła do majątku wspólnego stron.

lub ograniczenia, może żądać usunięcia niezgodności, np. małżonek w wypadku, gdy nieruchomości stanowiąca składnik majątku wspólnego została wpisana jako odrębna własność drugiego z małżonków.

4. Odnośnie do zastrzeżeń dotyczących ustaleń zawartych w pkt 4 stwierdzonych nieprawidłowości w zakresie członkostwa w fundacji prowadzącej działalność gospodarczą.

Zgłoszonego zastrzeżenia nie uwzględniam w całości.

W zastrzeżeniu sformułowanym przez Pana w wyżej wymienionym piśmie do Szefa CBA z dnia 21 lutego 2018 r. wskazał Pan, że w pkt. VII oświadczeń majątkowych nie wykazywał członkostwa w Radzie Nadzorczej Fundacji „Centrum Solidarności”, ponieważ *członkostwo to nie było związane z żadnymi dochodami, a wykazane powinny być tylko te podmioty, w których zasiadanie jest równoznaczne z uzyskiwaniem z tego tytułu dochodów.*

Z punktu widzenia przepisów antykorupcyjnych nie ma żadnego znaczenia fakt, czy kontrolowany uzyskał z członkostwa w radzie nadzorczej fundacji jakiegokolwiek bezpośrednio korzyści majątkowe. Przepisy antykorupcyjne takiej przesłanki działalności nie wprowadzają². Powyższe potwierdza również obowiązek wynikający z art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2017 r., poz. 1393 t.j.). Na podstawie ww. przepisu członkowie zarządów województw mają obowiązek ujawniać w Rejestrze Korzyści między innymi informacje o udziale w organach fundacji, spółek prawa handlowego lub spółdzielni, nawet wówczas, gdy z tego tytułu nie pobierają żadnych świadczeń pieniężnych.

Celem składania oświadczeń majątkowych nie jest bowiem, jak wskazuje Pan w złożonych zastrzeżeniach *wykazywanie określonych źródeł dochodów*, ale przede wszystkim zapewnienie przejrzystości życia publicznego oraz umożliwienie istnienia kontroli społecznej nad osobami sprawującymi władzę.

5. Odnośnie do zastrzeżeń dotyczących ustaleń zawartych w pkt 5 stwierdzonych nieprawidłowości w zakresie składników mienia ruchomego o wartości powyżej 10 000 zł.

Zgłoszonego zastrzeżenia nie uwzględniam w całości.

W złożonych zastrzeżeniach zawarł Pan stwierdzenie, że *w związku z nieustaleniem przez Kontrolujących wartości auta, (...), brak jest podstaw do stwierdzenia konieczności ujęcia w oświadczeniach majątkowych wg stanu na dzień 31 grudnia 2012 r. i 31 grudnia 2013 r. samochodu Opel Corsa z 2010 r.* Z informacji przekazanej przez Urząd Skarbowy w Gdyni nie wynika, za jaką kwotę nabyli Państwo ww. pojazd, jednakże na podstawie innych zgromadzonych w toku kontroli dokumentów Kontrolujący ustalili, że wartość przedmiotowego pojazdu wg stanu na dzień 31 grudnia 2012 r. i 31 grudnia 2013 r. wynosiła powyżej 20 000 zł.

² zob. analogicznie wyrok WSA w Lublinie z 20.05.2010 r., III SA/Lu 74/10

Ponadto zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w uchwale z dnia 13 listopada 1962 r., III CO 2/62 (OSNC 1963, nr 10, poz. 217) przedmiot majątkowy nabyty w jakiegokolwiek części z majątku wspólnego, w braku odmiennej umowy małżonków, wchodzi do majątku wspólnego.

Odnośnie Pańskiego zastrzeżenia dotyczącego nabycia nieruchomości przez Pańską małżonkę w sierpniu 2014 r. i związanego z tym faktem braku obowiązku wykazywania jej w oświadczeniach majątkowych wg stanu na dzień 2 grudnia 2014 r. i 31 grudnia 2014 r. z uwagi na to że zostały one złożone po ustanowieniu, w dniu 15 listopada 2014 r. rozdzielenia majątkowej w Pańskim małżeństwie, należy wskazać, że Kontrolujący słusznie uznali, że powinien Pan przedmiotową nieruchomość w ww. oświadczeniach ujawnić. Dnia 15 listopada 2014 r. zawarli Państwo umowę majątkową małżeńską ustanawiającą rozdzielenie majątkowe. Tego samego dnia dokonali Państwo częściowego podziału majątku wspólnego w taki sposób, że xxxxxxxxxxxx nabyła wyłącznie na swoją rzecz wskazane w umowie udziały w samochodach osobowych i prawa i zobowiązania wynikające z zawartej z Bankiem Pekao S.A. umowy pożyczki numer xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx z dnia 22 maja 2014 r. Pozostałe przedmioty wchodzące dotychczas w skład majątku wspólnego w dalszym ciągu pozostawały Państwa majątkiem wspólnym. W związku z powyższym po ustaleniu, że nieruchomość położona w Rekowie Górnym należała do majątku wspólnego Pana i Pańskiej małżonki, a w umowie o częściowy podział majątku z dnia 15 listopada 2014 r. nie dokonali Państwo jej podziału, był Pan zobowiązany wykazać przedmiotową nieruchomość w oświadczeniu majątkowym złożonym wg stanu na dzień 2 grudnia 2014 r. i 31 grudnia 2014 r.

W zastrzeżeniu dotyczącym nieprawidłowości związanej z niewykazaniem nieruchomości położonej w Rekowie Górnym wskazał Pan ponadto na obowiązującą zasadę domniemania zgodności stanu księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. Na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2017 r., poz. 1007 t.j.) – dalej u.k.w.h. - w odniesieniu do wpisów w księgach wieczystych domniemywa się, że prawo jawne z księgi wieczystej jest wpisane zgodnie z rzeczywistym stanem prawnym. Jednakże sam wpis nie przesądza o rzeczywistym stanie prawnym, więc w konsekwencji może istnieć stan niezgodności między rzeczywistym stanem prawnym a stanem prawnym ujawnionym według treści księgi wieczystej. Wpis konstytutywny, a więc taki, z który powoduje powstanie prawa, ma charakter wyjątkowy i w najszerszym zakresie dotyczy ograniczonych praw rzeczowych ujawnianych w księdze wieczystej. Takiego charakteru wpisu nie przyjęto w przypadku najpełniejszego spośród praw rzeczowych, jakim jest prawo własności. Ponadto domniemanie wiarygodności treści księgi wieczystej w zakresie wszystkich praw wpisanych w księdze wieczystej jest wzruszalne, tj. może być obalone przez przeprowadzone dowodu przeciwnego. Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa Sądu Najwyższego domniemanie wyrażone w art. 3 u.k.w.h. może być obalone nie tylko w drodze powództwa w procesie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, ale także w każdym postępowaniu w oparciu o wszelkie dostępne środki dowodowe. Sposób obalenia domniemań z art. 3 u.k.w.h. wskazuje art. 10 ustawy, mianowicie, w razie niezgodności między stanem prawnym nieruchomości ujawnionym w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym osoba, której prawo nie jest wpisane lub jest wpisane błędnie albo jest dotknięte wpisem nieistniejącego obciążenia

Dnia 14 listopada 2014 r. zawarł Pan ze swoją małżonką umowę majątkową małżeńską ustanawiającą rozdzielność majątkową w małżeństwie. Jednocześnie dokonali Państwo częściowego podziału majątku wspólnego. Jednym z postanowień umowy był zapis, że udział w 1/2 części w samochodzie osobowym marki Opel Corsa, rok produkcji 2010, o wartości 9 500 zł nabyła wyłącznie na swoją rzecz Pańska żona. W związku z powyższym wyceniliście Państwo pojazd na kwotę 19 000 zł. Ponadto, na podstawie umowy darowizny zawartej pomiędzy Panem a Pańskimi rodzicami w dniu 6 maja 2016 r. ustalono, że wartość przedmiotowego pojazdu wynosiła tego dnia 15 000 zł.

Ponadto z uzyskanej w toku kontroli dokumentacji od Sopockiego Towarzystwa Ubezpieczeń ERGO Hestia S.A. wynika, że w okresie od 29 sierpnia 2011 r. do 28 sierpnia 2012 r. oraz od 29 sierpnia 2012 r. do 28 sierpnia 2013 r. suma ubezpieczenia z zakresu ubezpieczenia pojazdu mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia Autocasco wyniosła 30 000 zł, a w okresie od 29 sierpnia 2013 r. do 28 sierpnia 2014 r. – 24 500 zł.

Biorąc pod uwagę powyższe, a także kierując się logiką i doświadczeniem życiowym, uznać należy że wartość pojazdu Opel Corsa, rok produkcji 2010 r. wg stanu na dzień 31 grudnia 2012 r. i 31 grudnia 2013 r. wynosiła powyżej 20 000 zł.

6. Odnosnie do zastrzeżeń dotyczących ustaleń zawartych w pkt 6 stwierdzonych nieprawidłowości w zakresie zobowiązań pieniężnych o wartości powyżej 10 000 zł.

Zgłoszonych zastrzeżeń nie uwzględniam w całości.

W piśmie z dnia 21 lutego 2018 r. wskazał Pan, że nie musiał ujawnić pożyczki zaciągniętej przez Pańską małżonkę 1 sierpnia 2014 r. w wysokości 50 000 zł, z uwagi na fakt, iż Pańska żona zaciągnęła powyższe zobowiązanie bez Pańskiego udziału (zgody), co w konsekwencji spowodowało, że nie weszło ono do majątku wspólnego, a do majątku osobistego Pańskiej żony.

Przede wszystkim należy zwrócić uwagę, że zobowiązania - zgodnie z art. 31 i art. 33 k.r.o. - nie wchodzi w skład majątku ani wspólnego małżonków, ani osobistego. Składniki wymienione w art. 33 k.r.o. tworzą zamknięty katalog składników majątku osobistego, w jego skład wchodzi tylko wymienione w nim składniki. Pozostałe przedmioty, niewymienione w tym przepisie nie wchodzi do majątku osobistego, ale do majątku wspólnego. Taką właśnie interpretację należy przyjąć w razie wątpliwości. Środki pochodzące z zaciągniętej pożyczki przez jednego z małżonków nie są wymienione w żadnym z punktów tego przepisu. Zatem obowiązuje w tym przypadku ogólna zasada określona w art. 31 § 1 k.r.o., że wszystkie przedmioty nabyte w czasie małżeństwa przez jednego z małżonków wchodzi w skład majątku wspólnego. Ponadto należy zauważyć, iż w toku czynności kontrolnych - w złożonych w dniu 10 stycznia 2018 r. ustnych wyjaśnieniach, jak też w piśmie z dnia 23 stycznia 2018 r. nie wskazywał Pan na brak swojego udziału w powyższej czynności cywilno-prawnej, a tym bardziej na brak Pańskiej zgody na jej dokonanie.

Przepis art. 41 k.r.o., na który powołuje się Pan w swoim piśmie, określa jedynie z jakiego majątku może prowadzić egzekucję wierzyciel i nie można posuwać się dalej

do poszerzenia interpretacji tego przepisu jako wyjątku od zasady ogólnej wyrażonej w art. 31 § 1 k.r.o.

Niniejsze stanowisko jest ostateczne i stanowi integralną część Protokołu kontroli z dnia 7 lutego 2018 r. Informuję, że na podstawie art. 45 ust. 7 i 8 ustawy o CBA przysługuje Panu prawo odmowy podpisania protokołu poprzez złożenie - w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego stanowiska - pisemnego wyjaśnienia tej odmowy.

2 egz.

Bogdan Sakowicz

Wykonano w dwóch egzemplarzach:

Egz. nr 1 – adresat

Egz. nr 2 ad acta